

Column over 'de bijbel' tijdens de Kerkendag op 23 april 2005 te Zwolle

Jurjen Beumer

Dat de Nieuwe Bijbelvertaling zoveel aandacht zou krijgen, en gelukkig niet alleen vanuit de kerkelijke wereld, had ik niet verwacht. Ik merkte het om me heen dat velen zich opnieuw de vraag stelden: 'Wat heb ik met die bijbel? Wat moet of kan ik er (nog) mee?' De verkoopcijfers van de NBV laten zien dat het boek nu in veel huiskamers ligt. En nu? Verstaan jullie wat je leest?

Bij het verschijnen van de NBV, vroeg ik de vragen 'Wat heb ik met die bijbel? Wat moet of kan ik er (nog) mee?' ook aan mezelf, opnieuw. Beroepshalve krijg ik het boek vaak onder ogen, eigenlijk elke dag. Maar dat kan zo technisch en zakelijk zijn, zoals een meubelmaker het hout schaaft. Die meubelmaker wil uiteindelijk die mooie kast, daarvoor staat hij uren te schuren en te schaven in zijn werkplaats. Betreed ik (of jij) wel eens de innerlijke schatkamer van al die bijbelwoorden? Houd mijn kritiek me er niet van af? Hoe vaak gooi ik niet letterlijk het boek in een hoek van mijn kamer, met de verzuchting: 'nee boek, je bent echt niet meer van onze tijd!' Toen op een avond, ik liet mijzelf met al mijn bezwaren achter me, stond opeens het volgende gedicht op papier. Ik droeg het op aan al die noeste schuurders en schavers van het Nederlands Bijbelgenootschap. Hier komt het:

Geliefde bijbel,
dank voor wat je geeft
aan inzicht en wijsheid,
geloof en liefde,
durf en moed,
warmte en hartstocht,
- en dat je ons de gerechtigheid
leert.

Dierbare bijbel,
je kwam mee de eeuwen door,
je landde aan bij ons,
je nestelde je in ons -
tot vandaag
voed je onze hoop
en zet je onze voeten
op de weg naar de vrede,

Rake bijbel,
je spreekt me tegen,
je onteigent mij aan mijzelf,
je legt de vinger
op mijn zere wond.
Je irriteert me.
Ik wil zonder je,
maar je laat me niet los.

Dwars boek,
wars van de leugens van mensen,
doorprikker van eigen belang,
ontknoper van valse bindingen,
vechter tegen de bierkaai.
Vriend van armen,
ze mogen schuilen in je woorden.

Kostbaar boek,
te weinig gekend,
te veel verguisd.
Kop van jut voor letterknechten.
Je kunt daar tegen!
Je glimlacht,
jouw tijd komt nog.

Vrolijk boek,
je lach schalt tussen de regels,
je zet je hoorders te kijk,
je lezers zet je
op het verkeerde been,
omdat je IEMAND ter sprake brengt
die niet past in woorden.

Mensenboek,
vol troost, tranen gedroogd,
vol liefde, oneindig bemind,
vol vreugde, harten die opspringen
en open gaan,
gekend, omarmd,
nooit meer alleen.

Boek van God,
vanwege die NAAM ben je geschreven.
Je omcirkelt zijn waarheid,
je verkondigt zijn eer.
Je brengt hem na aan ons hart,
MENS van den beginne,
geheim van mijn leven,
hervonden,
ziel van mijn ziel.

Dank lief boek,
dat je tot vandaag
mijn leven leidt.
Dat je het volhoudt met mij,
dat je spreekt, gebiedt,
en mij de waarheid over
leven en dood onthult.

Jurjen Beumer, Haarlem 22 april 2005